

Posudek vedoucího bakalářské práce

Miroslav Látal: Volební geografie Jihoafrické republiky

Miroslav Látal si pro svoji bakalářskou práci zvolil téma volební geografie JAR, což je – vzhledem k unikátnímu „rasovému“ a ekonomickému štěpení zkoumané země a relativní proměnlivosti volebních výsledků – téma jistě relevantní. Současně se však jedná o téma, které bývá vcelku často zpracováváno jak v rámci kvalifikačních prací, tak i v rámci vědeckých publikací. Dle mého názoru se autorovi podařilo téma uchopit inovativně a díky tomu jsou výsledky jeho práce smysluplným příspěvkem do již vcelku dlouhotrvající debaty na výše uvedené téma.

Úvodem svého posudku také musím zdůraznit, že autor práci zpracovával samostatně a na základě konzultací s Mgr. Martinem Schmiedlem, proto slova chvály na následujících řádcích nepatří ani v nejmenším osobě vedoucího práce, a tedy autora tohoto posudku.

Ačkoliv to u bakalářských prací nebývá příliš běžné, autor se rozhodl pro užití kvantitativních metod, konkrétně metody korelace, kterou se snaží testovat svých pět hypotéz. Ty se zabývají souvislostmi mezi rasou a ekonomickou situací na jedné straně, a volební podporou na straně druhé (viz s. 16). Rovněž pozitivní – a pro smysluplnou analýzu ve skutečnosti nezbytné – je i to, že se autor ve svém výzkumu pohybuje na úrovni 234 municipalit ve třech po sobě jdoucích volbách (2009, 2014 a 2019), díky čemuž získal dostatečné množství dat, které dávají jeho závěrům vypovídající hodnotu. Jistě, i v tomto případě je zde jisté omezení, které autor (pokud se nepletu nezmiňuje) a sice, že jeho demografická a ekonomická data jsou konstantní, neboť pocházejí ze sčítání z roku 2011 a nemohou tak příliš reflektovat dynamiku společnosti v obou oblastech. Ale to nelze vyčítat autorovi, spíše je to povzdech nad nedostatkem dat.

Autor také ve své práci prokazuje, že dokáže analyticky uvažovat a jeho snaha nejen popisovat to, co data ukazují, ale také to vysvětlovat, je dle mého názoru příkladná (nejen) pro jiné kvalifikační práce.

Snad aby posudek vedoucího nevypadal tak nekriticky, ponechává autor v práci několik spíše formálních pochybení – občasné chyby ve shodě podmětu s přísudkem, v interpunkci, v pomlčkách a spojovnících, v psaní „viz.“, v nejednotném psaní procent atd. Místy je text také méně provázaný a stylisticky problematický. Forma práce tak značně pokulhává za jejím obsahem.

Za ne úplně šťastné rovněž považuji formát, jakým čtenáře seznamuje se svými hypotézami, neboť v místech, kde tak činí, si čtenář ještě nemůže udělat představu o tom, co autora k těmto hypotézám vedlo. Chybí zkrátka kontextualizace hypotéz.

I přes tyto nedostatky se však domnívám, že se jedná o velmi zdařilý text (zejména co do prokázaných analytických schopností) a že by bylo dobré, kdyby se dané problematice autor věnoval i ve své další badatelské činnosti. V takovém případě bych mu doporučil, aby nevyužíval pro analýzu dat MS Excel, ale pokročilejší statistický program, který by mu umožnil analyzovat data deskriptivní statistikou a celkově se lépe popasovat s rozdělením dat a s jejich odchylkami. Rovněž se domnívám, že tak pracně sestavený datový soubor by bylo zajímavé využít pro sofistikovanější regresní analýzu, která by mu umožnila vyjít

s dvourozměrných korelací, odhalovat mezihry jednotlivých faktorů a přiblížit se tak více odhalení kauzality a síly jednotlivých prediktivních faktorů.

Vzhledem k výše uvedenému je však i tak zřejmé, že se jedná o velmi kvalitní práci, kterou nemohu než **rozhodně doporučit k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 6. 8. 2020

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.